

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 lutego 2002 r.

Nr 12

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

110 — z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych 673

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

111 — z dnia 22 stycznia 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu 679

112 — z dnia 5 lutego 2002 r. w sprawie sposobu i trybu postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu towarów w wypadku podejrzenia naruszenia przepisów dotyczących ochrony własności intelektualnej 681

ROZPORZĄDZENIA:

113 — Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 2002 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad, trybu i terminów opracowywania planów finansowych zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami oraz przekazywania jednostkom samorządu terytorialnego dotacji celowych na realizację tych zadań 686

114 — Ministra Infrastruktury z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy audytu energetycznego 687

115 — Ministra Infrastruktury z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie weryfikacji audytu energetycznego 725

116 — Ministra Infrastruktury z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych 726

117 — Ministra Infrastruktury z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie warunków i trybu przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności inspektora transportu drogowego 759

118 — Ministra Infrastruktury z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie programu szkolenia, wzoru zaświadczenia oraz wysokości opłat za szkolenie i egzaminowanie w zakresie transportu drogowego taksówką 765

119 — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie nadania osobowości prawnej Ewangelickiemu Duszpasterstwu Wojskowemu 766

120 — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 stycznia 2002 r. w sprawie gospodarowania środkami finansowymi uzyskanymi przez Skarb Państwa tytułem przypadku rzeczy pochodzących z ujawnionych przez Straż Graniczną przestępstw 767

121 — Ministra Środowiska z dnia 6 lutego 2002 r. w sprawie zasad współdziałania Lasów Państwowych ze starostami w zakresie sporządzania planów zalesienia i uproszczonych planów urzędzenia lasu, szkoleń, nadzoru nad wykonywaniem prac zalesieniowych oraz dostarczania sadzonek 768

110

USTAWA

z dnia 6 lipca 2001 r.

o usługach detektywistycznych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych,

prawa i obowiązki detektywów oraz zasady i tryb nabywania uprawnień do wykonywania usług detektywistycznych.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się wobec osób lub instytucji, które na podstawie odrębnych przepisów

mogą podejmować, w ramach wykonywania obowiązków zawodowych, działania posiadające charakter czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, lub działania o zbliżonym charakterze.

Art. 2. 1. Usługami detektywistycznymi są czynności polegające na uzyskiwaniu informacji o osobach, przedmiotach i zdarzeniach, realizowane na podstawie umowy zawartej ze zleceniodawcą, w formach i w zakresie niezastrzeżonych dla organów i instytucji państwowych na mocy odrębnych przepisów, a w szczególności:

- 1) zbieranie informacji w sprawach cywilnych,
- 2) zbieranie informacji dotyczących majątku, zdolności płatniczych oraz wiarygodności w stosunkach gospodarczych osób i jednostek organizacyjnych,
- 3) zbieranie informacji dotyczących bezprawnego wykorzystywania w działalności gospodarczej nazw handlowych i znaków towarowych, nieuczciwej konkurencji oraz ujawnienia wiadomości stanowiących tajemnicę handlową,
- 4) sprawdzanie wiarygodności informacji dotyczących szkód zgłaszanych zakładom ubezpieczeniowym,
- 5) poszukiwanie osób zaginionych lub ukrywających się,
- 6) poszukiwanie mienia,
- 7) zbieranie informacji w sprawie, w której toczy się postępowanie karne, postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe i inne, jeśli w toku postępowania można zastosować przepisy prawa karnego.

2. Zleceniodawcą czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, nie mogą być organy prowadzące i nadzorujące postępowania w tych sprawach.

Art. 3. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych wymaga uzyskania zezwolenia.

Art. 4. 1. Wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, wymaga posiadania licencji detektywa, zwanej dalej „licencją”.

2. Detektywem w rozumieniu ustawy jest osoba posiadająca licencję.

3. Tytułu zawodowego „detektyw” może używać wyłącznie osoba posiadająca licencję.

Art. 5. Czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, mogą być wykonywane przez detektywa:

- 1) przedsiębiorcę, we własnym imieniu, pod warunkiem posiadania zezwolenia na wykonywanie usług detektywistycznych,
- 2) na podstawie stosunku pracy lub umowy zlecenia z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie, o którym mowa w pkt 1.

Rozdział 2

Prawa i obowiązki detektywa

Art. 6. Detektyw przy wykonywaniu usługi detektywistycznej powinien kierować się powszechnie obowiązującymi zasadami etyki, lojalnością wobec zlecającego usługę i szczególną starannością, by nie naruszyć wolności i praw człowieka i obywatela.

Art. 7. Wykonując usługi detektywistyczne, o których mowa w art. 2 ust. 1, detektyw nie może stosować środków technicznych oraz metod i czynności operacyjno-rozpoznawczych, zastrzeżonych dla upoważnionych organów na mocy odrębnych przepisów.

Art. 8. 1. Detektyw jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych, zebranych w toku wykonywanych przez niego czynności detektywa, bez zgody osób, których dane dotyczą.

2. Detektyw uprawniony do przetwarzania danych osobowych, w związku z wykonywaniem przez niego czynności detektywa, nie może powierzać przetwarzania danych innemu podmiotowi.

3. Detektyw ma obowiązek zniszczyć przetwarzane dane osobowe, zebrane w toku wykonywania czynności detektywa, najpóźniej bezpośrednio po zaprzestaniu korzystania z uprawnień detektywa.

4. Detektyw jest obowiązany przy przetwarzaniu danych osobowych stosować przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 580 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 474, Nr 49, poz. 509 i Nr 100, poz. 1087), z wyłączeniem art. 25 ust. 1 i art. 32—35.

Art. 9. O ile przepisy innych ustaw nie stanowią inaczej, detektyw, w trakcie wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, może uzyskiwać informacje od osób fizycznych, przedsiębiorców, instytucji, a także organów administracji rządowej lub samorządowej.

Art. 10. Detektyw podczas wykonywania czynności obowiązany jest posiadać przy sobie licencję oraz okazywać ją na żądanie osoby, której czynności dotyczą, w taki sposób, aby zainteresowany miał możliwość odczytać i zanotować imię i nazwisko detektywa oraz nazwę organu, który wydał licencję.

Art. 11. Detektyw jest obowiązany:

- 1) ustalić tożsamość osoby zlecającej wykonanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1,
- 2) zachować należytą staranność w wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1,
- 3) przestrzegać przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, przepisów prawa oraz odmówić wykonania czynności nieetycznej lub niezgodnej z prawem.

Art. 12. 1. Detektyw jest obowiązany zachować w tajemnicy źródła informacji oraz okoliczności sprawy, o których powziął wiadomość w trakcie wykonywania zlecenia.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy ciąży na detektywie także po zaprzestaniu wykonywania działalności w zakresie usług detektywistycznych.

3. Detektyw może zostać zwolniony z zachowania tajemnicy na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego.

Art. 13. 1. Detektyw ma obowiązek sporządzić końcowe pisemne sprawozdanie z wykonanych czynności, obejmujące ustalony stan faktyczny, które powinno zawierać w szczególności:

- 1) datę zawarcia umowy,
- 2) opis przedmiotu umowy,
- 3) określenie zakresu i przebiegu przeprowadzonych czynności,
- 4) opis stanu faktycznego,
- 5) datę zakończenia czynności w sprawie.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w jednym egzemplarzu i wraz z materiałami dokumentującymi opis stanu faktycznego przekazuje zleciłodawcy.

Art. 14. Detektyw ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone podczas wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, oraz skutek podania nieprawdziwych informacji, na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Rozdział 3

Zasady wykonywania działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych

Art. 15. 1. Organem właściwym do wydania, odmowy wydania oraz cofnięcia zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych, zwanego dalej „zezwoleniem”, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, zwany dalej „organem zezwalającym”.

2. Wydanie zezwolenia następuje po zasięgnięciu opinii wojewody właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy ubiegającego się o zezwolenie.

Art. 16. Zezwolenie wydaje się na wniosek:

- 1) przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, jeżeli posiada licencję,
- 2) przedsiębiorcy innego niż osoba fizyczna, jeżeli licencję posiada co najmniej jeden członek organu zarządzającego przedsiębiorcy
— zwanego dalej „wnioskodawcą”.

Art. 17. 1. O zezwolenie może ubiegać się wnioskodawca, o którym mowa w art. 16, jeżeli nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego i nie zalega z wpłatami należności budżetowych oraz z opłatami składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Wnioskodawca, o którym mowa w art. 16 pkt 2, może ubiegać się o zezwolenie, jeżeli osoby nieposia-

dające licencji, wchodzące w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy, oraz ustanowieni przez ten organ prokurenci i pełnomocnicy nie byli karani za przestępstwa popełnione z winy umyślnej.

Art. 18. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia, zwany dalej „wnioskiem”, powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby oraz jego adres,
- 2) numer wnioskodawcy w rejestrze przedsiębiorców,
- 3) wskazanie adresów stałych miejsc wykonywania działalności gospodarczej,
- 4) określenie zasięgu terytorialnego świadczenia usług detektywistycznych,
- 5) datę podjęcia działalności gospodarczej,
- 6) dane osobowe wnioskodawcy, o którym mowa w art. 16 pkt 1, a w przypadku wnioskodawcy, o którym mowa w art. 16 pkt 2, dane członków organu zarządzającego przedsiębiorcy oraz ustanowionych przez ten organ prokurentów i pełnomocników, zawierające: imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej — serię i numer paszportu, oraz adresy zameldowania tych osób na pobyt stały i czasowy.

2. Wnioskodawca może wystąpić o wydanie zezwolenia na czas oznaczony.

3. Do wniosku należy dołączyć następujące dokumenty:

- 1) określające formę prawną wnioskodawcy, w szczególności umowę spółki lub inny przewidziany przepisami prawa dokument dotyczący ustanowienia działalności i organizacji przedsiębiorcy,
- 2) odpis z rejestru przedsiębiorców,
- 3) listę udziałowców albo akcjonariuszy posiadających nie mniej niż 30% akcji lub udziałów,
- 4) określające proporcje udziału kapitału polskiego i zagranicznego w spółce oraz jego wysokość, z oznaczeniem adresów siedziby lub miejsca zamieszkania wspólnika lub wspólników zagranicznych, gdy spółka jest podmiotem z udziałem zagranicznym,
- 5) dokument potwierdzający posiadanie licencji przez osoby, o których mowa w art. 16 pkt 1 lub 2,
- 6) zaświadczenia o niekaralności wszystkich osób wymienionych we wniosku,
- 7) zaświadczenie właściwego organu podatkowego stwierdzające, że przedsiębiorca nie zalega z wpłatami należności budżetowych, oraz zaświadczenie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z opłatami składek,
- 8) odpis z rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 19. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wy-

danie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych, uwzględniając w nim dane niezbędne do wydania decyzji administracyjnej w sprawie zezwolenia.

Art. 20. 1. Zezwolenie zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz numer licencji przedsiębiorcy lub osób wymienionych w art. 16 pkt 2,
- 2) oznaczenie przedsiębiorcy i jego siedziby oraz jego adres,
- 3) wskazanie adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej,
- 4) określenie terminu ważności zezwolenia,
- 5) określenie zasięgu terytorialnego wykonywania działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług detektywistycznych,
- 6) datę wydania zezwolenia.

2. W zezwoleniu zamieszcza się pouczenie o obowiązku podjęcia działalności gospodarczej w terminie 6 miesięcy od daty wydania zezwolenia.

3. Przedsiębiorca jest obowiązany powiadomić organ zezwalający, w terminie 14 dni, o zmianach stanu faktycznego i prawnego w zakresie danych zawartych we wniosku i w dokumentach stanowiących załączniki do wniosku powstałych po dacie wydania zezwolenia.

Art. 21. Organ zezwalający odmawia wydania zezwolenia:

- 1) jeżeli przedsiębiorcy uprzednio cofnięto zezwolenie z przyczyn, o których mowa w art. 26 pkt 2 lit. a)—f) lub pkt 3, a od dnia cofnięcia zezwolenia do dnia złożenia następnego wniosku nie upłynęły 3 lata,
- 2) jeżeli przedsiębiorca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 16 lub 17,
- 3) ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa powszechnego i porządku publicznego.

Art. 22. Przedsiębiorca jest obowiązany podjąć działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych w terminie 6 miesięcy od daty wydania zezwolenia.

Art. 23. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych jest obowiązany:

- 1) powiadomić organ zezwalający o podjęciu działalności, w terminie 14 dni od dnia jej podjęcia, nie później jednak niż w ciągu 6 miesięcy od daty wydania zezwolenia,
- 2) zachowywać formę pisemną umów dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej,
- 3) prowadzić i przechowywać dokumentację dotyczącą zatrudnianych detektywów oraz zawieranych i realizowanych umów, a także sprawozdań sporządzanych po zakończeniu spraw,
- 4) przedstawiać dokumentację, o której mowa w pkt 3, na żądanie organu upoważnionego do kontroli, z wyłączeniem sprawozdania, o którym mowa

w art. 13 ust. 1, które nie podlega kontroli organu zezwalającego.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj dokumentacji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, formy jej prowadzenia oraz okres przechowywania, uwzględniając w szczególności wykaz zatrudnionych przez przedsiębiorcę detektywów, rejestr zawartych umów wraz z opisem ich realizacji, a także sprawozdanie kończące postępowanie w sprawie.

Art. 24. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone podczas wykonywania czynności detektywa.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady spełnienia obowiązku ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, w tym w szczególności termin powstania obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, uwzględnia konieczność zapewnienia gwarancji spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia.

Art. 25. Przedsiębiorca jest obowiązany, niezwłocznie po zawarciu umowy, o której mowa w art. 2 ust. 1, powiadomić na piśmie o jej zawarciu organ prowadzący postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, jeżeli z treści tej umowy wynika, że może się ona wiązać ze sprawą, w której prowadzone jest postępowanie.

Art. 26. Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych cofa się, jeżeli:

- 1) upłynął termin 6 miesięcy od dnia wydania zezwolenia, a przedsiębiorca nie podjął lub nie powiadomił organu zezwalającego o podjęciu działalności gospodarczej,
- 2) przedsiębiorca:
 - a) przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 16 lub 17,
 - b) poprzez swoje działanie stwarza zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo zagrożenie dla bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli,
 - c) wykonuje czynności zastrzeżone dla organów i instytucji państwowych,
 - d) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 23 ust. 1, bądź uniemożliwia przeprowadzenie kontroli swojej działalności przez uprawnione organy,
 - e) nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1,
 - f) nie usunął innych stwierdzonych uchybień w terminie wyznaczonym przez organ zezwalający w wezwaniu do ich usunięcia,

- g) powiadomił organ zezwalający o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu albo jeżeli okoliczności faktyczne wskazują na zaprzestanie jej prowadzenia,
- 3) wobec przedsiębiorcy wydane zostało prawomocne orzeczenie sądu zakazujące prowadzenia działalności gospodarczej.

Art. 27. 1. Kontrolę działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych przeprowadza organ zezwalający.

2. Organ zezwalający może upoważnić do przeprowadzenia kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych inny organ państwowy wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności.

Art. 28. W sprawach wydania, odmowy wydania lub cofnięcia zezwolenia oraz kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2).

Rozdział 4

Wymagania kwalifikacyjne detektywów

Art. 29. 1. O wydanie licencji może ubiegać się osoba, jeżeli:

- 1) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz biegłą znajomość języka polskiego,
- 2) ukończyła 21 lat,
- 3) posiada wykształcenie co najmniej średnie,
- 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych,
- 5) nie toczy się przeciwko niej postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe popełnione z winy umyślnej,
- 6) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione z winy umyślnej,
- 7) nie została zwolniona dyscyplinarnie z Policji, Straży Granicznej, Urzędu Ochrony Państwa, wojska, prokuratury, sądu lub z innego urzędu administracji publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w ciągu ostatnich 5 lat,
- 8) posiada nienaganną opinię wydaną przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji właściwego ze względu na jej miejsce zamieszkania.

2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4—7, potwierdzają odpowiednio: pisemne oświadczenie osoby ubiegającej się o wydanie licencji, zaświadczenie o niekaralności oraz świadectwo pracy. Dokumenty te osoba ubiegająca się o wydanie licencji jest obowiązana złożyć wraz z wnioskiem o wydanie licencji.

3. Licencję wydaje się osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1 oraz:

- 1) posiada zdolność fizyczną i psychiczną do wykonywania czynności w zakresie usług detektywistycznych, stwierdzoną orzeczeniem lekarskim,
- 2) złożyła egzamin przed właściwą komisją.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb składania wniosku o wydanie licencji oraz dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawności postępowania.

Art. 30. 1. Egzamin dla osób ubiegających się o wydanie licencji, zwany dalej „egzaminem”, przeprowadza nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy komisja powoływana przez komendanta wojewódzkiego Policji.

2. Członkowie komisji za udział w jej pracach otrzymują wynagrodzenie w wysokości nieprzekraczającej 50% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z ostatniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 31. Za egzamin pobiera się opłatę od osoby składającej egzamin w wysokości zapewniającej pokrycie kosztów egzaminu.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb wnoszenia opłaty, o której mowa w art. 31,
- 2) jej wysokość,
- 3) stawki wynagrodzenia egzaminatorów.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić w szczególności podmiot uprawniony do pobierania opłaty, termin jej wnoszenia, kalkulację kosztów egzaminów obejmującą ich koszty organizacyjno-techniczne, a także funkcje pełnione przez egzaminatorów w komisji egzaminacyjnej i czas trwania egzaminów.

Art. 33. Egzamin obejmuje zagadnienia z zakresu Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisów dotyczących Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, ochrony danych osobowych, ochrony informacji niejawnych, a także z zakresu prawa cywilnego i karnego (materiałnego i procesowego), kryminalistyki, kryminologii i wiktymologii oraz psychologii sądowej.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres obowiązujących tematów egzaminacyjnych,
- 2) skład komisji egzaminacyjnej i sposób przeprowadzania egzaminów,
- 3) tryb, formę i terminy powoływania komisji egzaminacyjnych oraz przeprowadzania egzaminów.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić w szczególności podstawowe bloki tematyczne z zakresu znajomości dziedzin, o których mowa w art. 33, a także wskazać instytucje i organizacje, z których będą powoływani członkowie komisji, reprezentujący w szczególności sąd, prokuraturę, Policję, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania oraz środowiska naukowe z dziedziny kryminalistyki, kryminalologii, wiktyologii i psychologii sądowej.

Art. 35. 1. Licencję wydaje, odmawia jej wydania, zawieszają lub cofają, w drodze decyzji administracyjnej, komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o wydanie licencji.

2. Licencję wydaje się na czas nieoznaczony.

3. Za wydanie licencji pobiera się opłatę.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za licencję oraz tryb jej wnoszenia, uwzględniając w szczególności termin wnoszenia opłaty i podmiot uprawniony do jej pobierania, a także okoliczność, że opłata powinna zapewniać pokrycie kosztów związanych z wydaniem licencji.

Art. 36. 1. Licencja zawiera:

- 1) imię i nazwisko posiadacza,
- 2) fotografię posiadacza,
- 3) datę i miejsce urodzenia,
- 4) numer ewidencyjny PESEL — w przypadku obywateli polskich,
- 5) numer licencji, datę jej wystawienia i oznaczenie organu wystawiającego.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i tryb wydawania licencji.

Art. 37. 1. Komendant wojewódzki Policji odmawia wydania licencji, jeżeli osoba ubiegająca się o jej wydanie nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 3.

2. Komendant wojewódzki Policji cofa i zatrzymuje licencję, jeżeli detektyw:

- 1) przestał spełniać choćby jeden z warunków, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 4—6 lub w ust. 3 pkt 1,
- 2) wniósł zawiadomienie na piśmie o zaprzestaniu wykonywania czynności detektywa.

Art. 38. 1. Komendant wojewódzki Policji, w przypadku powzięcia wiadomości o wszczęciu postępowania karnego przeciwko detektywowi o przestępstwo przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, życiu, zdrowiu, mieniu, obrotowi gospodarczemu lub wolności, zawieszają prawa wynikające z licencji do czasu wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie.

2. Komendant wojewódzki Policji, w przypadku powzięcia wiadomości o wszczęciu postępowania karnego przeciwko detektywowi o przestępstwo umyślne inne niż wymienione w ust. 1 lub postępowania w sprawie o umyślne przestępstwo skarbowe, może zawiesić prawa wynikające z licencji do czasu wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie.

3. Komendant wojewódzki Policji, w przypadku zawieszenia praw wynikających z licencji, zatrzymuje licencję.

Art. 39. Organy uprawnione do prowadzenia postępowań karnych oraz postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe mają obowiązek powiadomić komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania detektywa o wszczęciu postępowania karnego przeciwko osobie posiadającej licencję.

Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi rejestr osób, którym wydano licencje, zwany dalej „rejestrem detektywów”.

2. Rejestr detektywów obejmuje następujące dane:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) adres zamieszkania,
- 3) numer licencji i datę jej wydania,
- 4) datę zawieszenia lub cofnięcia licencji.

3. Rejestr detektywów jest jawny.

Art. 41. Osoby posiadające licencję są obowiązane poddawać się okresowym badaniom lekarskim i psychologicznym.

Art. 42. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres badań lekarskich i psychologicznych, którym jest obowiązana poddać się osoba ubiegająca się o wydanie licencji, oraz zakres i częstotliwość przeprowadzania tych badań w odniesieniu do osób posiadających licencję,
- 2) kwalifikacje oraz dodatkowe wymogi dotyczące lekarzy i psychologów upoważnionych do przeprowadzania badań oraz wydawania orzeczeń, o których mowa w art. 29 ust. 3 pkt 1,
- 3) warunki i tryb:
 - a) odwoływania się od orzeczeń lekarskich,
 - b) uzyskiwania i utraty przez lekarzy i psychologów uprawnień do przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych,
 - c) kontroli wykonywania i dokumentowania badań lekarskich i psychologicznych oraz wydawania orzeczeń lekarskich,
- 4) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami lekarskimi i psychologicznymi oraz wzory stosowanych dokumentów,
- 5) maksymalne stawki opłat za badania lekarskie i psychologiczne.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić okoliczność, aby wyniki badań odzwierciedlały stan zdrowia fizycznego i psychicznego osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz kwalifikacje lekarzy odpowiednio do rodzaju badań, a także okoliczność, że stawki opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 5, powinny zapewniać zwrot kosztów przeprowadzonych badań.

Art. 43. Koszty związane z przeprowadzeniem badań potwierdzających zdolność fizyczną i psychiczną do wykonywania czynności detektywa ponosi osoba poddana badaniu.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 44. Kto, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 25, nie wypełnia obowiązku zawiadomienia organu prowadzącego postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe o zawarciu umowy mającej związek ze sprawą, w której prowadzone jest postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 45. Kto podczas świadczenia usług detektywistycznych wykonuje czynności ustawowo zastrzeżone dla organów i instytucji państwowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 46. 1. Kto prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych bez wymaganego zezwolenia, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega osoba wykonująca czynności detektywa w ramach prowadzonej działalności gospodarczej bez wymaganej licencji.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 47. 1. Koncesje na działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych, udzielone przed dniem 1 stycznia 2001 r., które na podstawie art. 96 ust. 2 pkt 2 lit. b) w związku z ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958

i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2) stały się zezwoleniami, po spełnieniu przez przedsiębiorcę warunków określonych w niniejszej ustawie, podlegają wymianie na zezwolenia wydawane w trybie tej ustawy, w terminie do dnia 30 czerwca 2003 r., a po upływie tego terminu tracą moc.

2. Przedsiębiorcy ubiegający się o wymianę zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, są obowiązani złożyć organowi zezwalającemu wniosek o wymianę zezwolenia, w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r.

3. Do wniosku o wymianę zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 18, dotyczące wydania zezwolenia.

Art. 48. Postępowania wszczęte w sprawach wydania zezwoleń i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją administracyjną podlegają umorzeniu.

Art. 49. Osoby wykonujące czynności detektywa przed dniem wejścia w życie ustawy są obowiązane uzyskać licencję w terminie do dnia 30 czerwca 2003 r., a w przypadku nieuzyskania licencji do tego dnia — zaprzestać wykonywania tych czynności, nie później niż do dnia 1 lipca 2003 r.

Art. 50. Przepisy art. 29 ust. 1 pkt 1 i 7 w zakresie, w jakim dotyczą obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej, stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską statusu członka Unii Europejskiej.

Art. 51.*

Zgodnie z art. 122 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej podpisuję ustawę z pominięciem art. 51 uznanego wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 października 2001 r. (Monitor Polski Nr 45, poz. 739) za niezgodny z Konstytucją.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

* Pominięto jako niezgodny z art. 2 i art. 42 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stosownie do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 października 2001 r. sygn. akt K. 27/2001 (Monitor Polski Nr 45, poz. 739). Ustawa wchodzi w życie — zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718 i z 2001 r. Nr 46, poz. 499) — po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

111

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 stycznia 2002 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu.

Na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298

i Nr 106, poz. 1149) zarządza się, co następuje: